

відеокліпи стали новим видом телевізійного екранного мистецтва. І цей різновид мистецтва, безумовно, допомагає естрадному співаку у створенні свого стилю-іміджу, що є надзвичайно важливим для його творчої реалізації і для втілення як власного образу, так і того контенту, що хоче донести до аудиторії виконавець.

Отже, завданнями молодого артиста-вокаліста в роботі над кліпом є: по-перше, пошуки свого творчого стилю щодо музичного кліпу; по-друге, пошуки пластичної складової відносно композиції; по-третє, аналіз музично-драматичного аспекту; та по-четверте, створення режисерського плану за обраним твором для втілення ідей та образів твору. Здобувачі, основним компонентом яких у навчанні є естрадний спів, мають оволодіти вмінням створення відеокліпу на базовому рівні, адже це буде сприяти розвитку як їх аналізаторських здібностей, так і допоможе їм у реалізації їхньої творчості загалом.

А. Курбатова

ПОПМУЗИКА ЯК СКЛАДОВА МУЗИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ

A. Kurbatova

POP MUSIC AS A COMPONENT OF THE MUSIC INDUSTRY

Попмузика є одним із найвпливовіших і найпоширеніших музичних жанрів у світі. Вона пройшла довгий шлях розвитку від народних балад та вуличних вистав до глобальної індустрії, що формує культурні тренди у всьому світі. Попмузика народжувалася поступово та розвивалася поєднуючи впливи різних стилів, прогресу технологій та соціальних змін.

Вважається, що попмузика має витоки з XVIII-XIX ст., коли виконувалася в театрах, кабаре та на вуличних концертах. Виконання балад історики вважали «ранньою попмузикою», адже вони були популярними як серед землевласників, так і серед кріпаків в полях. Проте більшість істориків вказують на появу популярної музики, якою людство звикло чути, з моменту світанку індустрії звукозапису. Американська компанія звукозапису RCA Victor продавала, наприклад, класичну музику та дитячу музику на різних вінілах, але резерв звичайної попмузики був жанром, який охоплював безліч речей. Багато музичних стилів, як джаз, блюз, кантрі тощо, входили до популярної музики, з якої вони виникли.

Першою помітною епохою історії нашої попмузики був джаз. До 1920-х рр. західне населення насолоджувалося класичною музикою, церковними гімнами та баладами, тож джаз справді привніс щось нове на сцену, водночас шокуючи публіку. Сьогодні загальноновизнано, що ранні джазові музиканти, такі як Луї Армстронг й Елла Фіцджеральд, були митцями найвищого рівня, як і бібоп-музиканти, такі як Джон Колтрейн або Сонні Роллінз. Незаперечний вплив джазу був адаптований іншими жанрами, що з'явилися за ним, такими як блюз, r&b та хіп-хоп.

Подібним чином такі блюзові музиканти, як Хаулін Вулф, Мадді Вотерс і Сонні Бой Вільямсон, вважалися не просто менш повноцінними в музичному відношенні, але навіть не ставилися до них так само, як до людей у расово поділених Сполучених Штатах. Сьогодні їхні роботи зберігаються в Смітсонівських музеях і Бібліотеці Конгресу. Блюз, який розвинувся з джазу, заклав змістовну основу для рок-н-ролу. Саме у 1950-х роках попмузиканти почали відчувати вплив джазу та блюзу й унікальне поєднання жанрів, що породило одну з найважливіших революцій в історії попмузики. Автори пісень у легендарній нью-йоркській будівлі Brill Building

творили своє мистецтво, а продюсери на чолі з Філом Спектором створювали трихвилинні попсимфонії, такі ж насичені й багатотемброві, як Вагнер у свій час. Натомість більш рокове звучання було адаптовано такими музикантами, як Айк Тернер і Мадді Вотерс, а згодом The Beatles і Rolling Stones, що спричинило так зване «британське вторгнення» в Північну Америку. Серед інших відомих виконавців цієї епохи були The Who, Елвіс Преслі та Led Zeppelin.

У середині 1960-х рр. розвинувся Фанк і набув популярності в 1970-х. Видатні артисти — Джеймса Брауна, Стіві Вандера, Kool & The Gang і Earth, Wind and Fire. Тим часом рок набув іншої форми з глем-роком, хейр-металом і стадіонним роком, у якому виступають KISS, Bon Jovi та Брюс Спрінгстін.

Протягом наступних двох-трьох років попмузика охопила мистецтво як ніколи раніше і виник попарт. Артпоп походить від інтерпретацій теорій мистецтва та підриву попзвуку, черпаючи натхнення з різних впливів попкультури, таких як кіно, театр та література, а також майже синоніміального жанру мистецтва, попарту. Коріння жанру сягає від робіт артистів, таких як Девід Боуї, Бьорк та The Beatles. У Сполучених Штатах артпоп поширився через звук кочового співака й автора пісень Боба Ділана.

У 1990-х рр. музична індустрія зазнала чергових змін завдяки розвитку цифрових технологій. Формати MP3 та поява інтернету змінили спосіб споживання музики, що дозволило зростати новим жанрам, таким як електронна танцювальна музика, R&B та хіп-хоп. Попгурти та виконавці, такі як Spice Girls, а згодом Брітні Спірс, Крістіна Агілера і Backstreet Boys, стали сенсацією серед підліткової аудиторії, визначивши тенденцію бойзбендів і дівчатбендів.

З початку 2000-х років ці впливи все ще присутні. Більш комерційний рок і панк-рок із попзвучанням популяризують такі гурти, як Simple Plan, Blink 182 і Fall Out Boy. Популярність репу та хіп-хопу не сповільнюється, оскільки в чартах домінують такі виконавці, як Eminem, Jay Z, 50 Cent, Missy Elliott та багато інших. Як завжди, були музиканти, які вплинули на різні жанри, такі як Linkin Park і Limp Bizkit, які змішали реп і рок. На відміну від рок-музики, хіп-хоп зберіг свою популярність, а більш комерційні виконавці, такі як Каньє Вест, Jay-Z, Lupe Fiasco та OutKast, досягли величезного успіху.

У 2000-х роках з'явився альтернативний поп, який поєднував експерименти з електронікою, театральністю та соціальними темами. Леді Гага стала справжньою іконою 2000-х і 2010-х років. Її альбом The Fame (2008) закріпив за нею статус суперзірки, а Born This Way (2011) змінив попкультуру, піднявши теми самоприйняття та рівноправності. У 2018 р. вона підкорила Голлівуд, зігравши головну роль у фільмі A Star Is Born та виконавши пісню Shallow, яка отримала «Оскар». Навіть у 2020-х рр. вона продовжує експериментувати, випускаючи альбоми (Chromatica, Love for Sale), співпрацюючи з Тоні Беннеттом і працюючи над новими кінообразами. Крім того, Вітні Х'юстон, одна з найвидатніших вокалісток XX століття, продовжувала впливати на музичну індустрію навіть після своєї смерті у 2012 р. Її хіти, такі як I Will Always Love You, залишаються еталоном вокальної майстерності, а спадщина відчутна у творчості багатьох сучасних виконавців. Наразі американська попсцена представлена такими виконавцями, як Олівія Родріго, Біллі Айліш, Доджа Кет, The Weeknd та Тейлор Свіфт та іншими видатними співаками.

Отже, попмузика продовжує еволюціонувати, поєднуючи традиції минулого із сучасними технологіями. Завдяки стрімінговим платформам нові артисти

можуть швидко здобути популярність, а інноваційні студійні технології дозволяють створювати музику, яка охоплює широкий спектр жанрів. Вона залишається дзеркалом соціальних змін та продовжує визначати культурні тренди у всьому світі.

О. Посмітюх-Косолапова

ІНТЕГРАЦІЯ АКТОРСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ В ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ЕСТРАДНОГО ВИКОНАВЦЯ

О. Posmityukh-Kosolapova

INTEGRATION OF ACTING SKILLS INTO THE PROCESS OF FORMING A POP SINGER

Сучасне естрадне мистецтво є синтетичним видом творчості, що поєднує вокальну техніку, сценічний образ, хореографію, стилістичні особливості подання музичного матеріалу та індивідуальну манеру виконання. В умовах все більшої конкуренції у сфері популярної музики вміння взаємодіяти з аудиторією та ефективно передавати зміст твору стає визначальним чинником успіху артиста. Інтеграція акторської майстерності в підготовку естрадного виконавця сприяє не лише вдосконаленню сценічного образу, а й розширенню можливостей емоційного впливу на глядача.

Акторська майстерність у вокальному мистецтві дозволяє розвинути здатність до глибокого розуміння образу, який передається в пісні, та емоційно насиченого виконання. Основні елементи акторської підготовки, що мають значення для естрадного виконавця, включають розвиток емоційної виразності, сценічного руху та пластики, вміння імпровізувати та взаємодіяти з аудиторією.

Значну роль відіграє робота над голосовою подачею. Виконавець повинен не тільки володіти вокальними техніками, але й уміти передавати характер твору за допомогою інтонаційного наповнення, зміни тембру та динамічних нюансів. Важливим аспектом є робота з мікрофоном, яка дозволяє створювати різноманітні ефекти та підсилювати художню виразність виконання.

Сценічний рух та пластика допомагають виконавцеві відчувати простір сцени, взаємодіяти з нею та використовувати рухи для посилення емоційного посылу. Навички володіння тілом, жестикуляція, зміна положень у просторі мають бути природними й відповідати змісту твору. Саме тому в процесі навчання використовуються вправи з пластики тіла, робота перед дзеркалом, техніки пантоміми та хореографічні елементи.

Сучасний естрадний виконавець повинен бути не лише майстерним вокалістом, а й гарним комунікатором. Вміння імпровізувати та швидко реагувати на ситуацію під час виступу допомагає підтримувати контакт із глядачем, що є важливим елементом сценічного мистецтва. Значну увагу варто приділяти роботі з текстом пісні. Виконавець має не просто передавати слова композиції, а й осмислювати їх значення, будувати драматургію виконання. Використання прийомів художнього читання та акторських етюдів дозволяє глибше розкрити зміст тексту, зробити виконання більш виразним та змістовним.

Для ефективного поєднання акторських навичок у процесі підготовки естрадного виконавця використовуються етюдний метод, робота над дикцією та артикуляцією, робота перед дзеркалом, психофізична підготовка. Додатково